

Folketingets Sundhedsudvalg

Folketingets Sundhedsudvalg har den 19. august 2009 stillet følgende spørgsmål nr. 671 (Alm. del) til ministeren for sundhed og forebyggelse, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Anita Knakkegaard (DF).

Spørgsmål nr. 671:

”Ministeren bedes redegøre for, hvor mange og hvilke sygdomme, der kun behandles på ét sygehus i Danmark, og oplyse hvor mange patienter dette berørte i hhv. 2007 og 2008 for de forskellige sygdomme. Spørgsmålet skal ses i forlængelse af spørgsmål S 2847 og S 2848 og ønskes besvaret i sammenhæng med disse.”

Svar:

Jeg har til brug for besvarelsen anmodet Sundhedsstyrelsen om en udtalelse. Jeg kan på dette grundlag oplyse følgende:

Indledningsvis skal det præciseres, at Sundhedsstyrelsen i sin specialeplanlægning ikke placerer behandling af *sygdomme eller sygdomsgrupper* på bestemte sygehuse, men at Sundhedsstyrelsen placerer *enkeltfunktioner* i behandlingen sygdomme, eksempelvis særlige kirurgiske interventioner.

Formålet med specialeplanlægningen er at placere de enkelte funktioner på en måde, så der sikres så højt kvalitet i behandlingen og helhed i patientforløbene. En grundlæggende tanke i specialeplanlægningen er, at øvelse gør mester – dvs., at der er en sammenhæng mellem sundhedsfaglig erfaring, kvalitet og volumen på både individ-, enheds- og sygehusniveau. Borgerne skal derfor gennem planlægningen af, hvor og på hvilket grundlag forskellige funktioner kan varetages, sikres ensartet behandling af høj kvalitet uanset tid og sted.

Af Sundhedsstyrelsens gældende specialevejledning fra 2001 fremgår det, hvilke funktioner (diagnostik og behandling mv.) Sundhedsstyrelsen anbefaler varetages som landsdelsfunktioner (2-5 steder i landet) og landsfunktioner (1 sted i landet). For disse funktioner er skønnet et antal nye patienter/patientforløb om året. Disse oplysninger er dog af mange grunde behæftet med nogen usikkerhed, bl.a. fordi det ikke i Landspatientregisteret er muligt at lave valide udtræk for disse patientgrupper, og fordi det ikke er muligt at korrigere for gengangere ml. forskellige specialer.

Specialevejledningen fra 2001 og dermed anbefalingerne til placering af lands- og landsdelsfunktioner erstattes i efteråret 2009, når Sundhedsstyrelsen offentliggør resultatet af den nye speciale gennemgang, og dermed placeringen af specialiserede funktioner på offentlige og private sygehuse. Allerede nu kan man på Sundhedsstyrelsens hjemmeside finde 36 specialevejledninger, hvoraf det fremgår, hvilke funktioner der er

Slotsholmsgade 10-12
DK-1216 København K
Tlf. +45 7226 9000
Fax. +45 7226 9001
E-mail sum@sum.dk
Hjemmeside www.sum.dk

Dato: 16. september 2009
Sags nr.: 0906623
Sagsbeh.: SUM-
CALC/Sundhedspolitisk kontor
Dok nr.: 95058

regionsfunktioner (1-3 steder i hver region), og hvilke funktioner der er højt specialiserede funktioner (1-3 steder i landet). På samme måde som i 2001-vejledningen er der for hver funktion anført et estimeret antal nye patienter/patientforløb pr. år. Det bemærkes, at Sundhedsstyrelsens med Sundhedsloven, nu skal godkende specialfunktioner, og at Sundhedsstyrelsens placering af de specialiserede funktioner derfor nu er bindende for regioner og private sygehuse.

For at anskueliggøre proportionerne i ovenstående, kan jeg oplyse, at Sundhedsstyrelsen vurderer, at det kun er ca. 10 pct. af den samlede sygehusaktivitet, som i relation til specialeplanlægningen betragtes som specialiseret. Af disse 10 pct. er det kun en meget lille brøkdel, som kan henføres til de allermest specialiserede funktioner, som kun udføres ét sted i landet.

Som eksempler på højt specialiserede funktioner som aktuelt kun udføres ét sted i landet, kan nævnes levertransplantationer, epilepsikirurgi og behandling af visse sjældne medfødte stofskiftesygdomme.

Med venlig hilsen

Jakob Axel Nielsen / Camilla Lund-Cramer